

म्यायतो ज्येष्ठानुक्रमेण संयुक्तमालिङ्गनमस्कारादिना मिलितं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मन्यतेत्मानं ते आत्मानमितिच्छेदः ॥ २० ॥ २१ ॥

तत्र गत्वा सधर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ द्रुपदं न्यायतो राजन् संयुक्तमुपतस्थिवान् ॥ ९ ॥ स चापि प्रतिजग्राह धर्मेण विदुरंततः ॥ चक्रतु श्रयथान्यायं कुशलप्रश्नसंविदं ॥ १० ॥ ददर्श पांडवांस्तत्र वासुदेवं च भारत ॥ स्नेहात्परिष्वज्य स तान् पप्रच्छ आनामयंततः ॥ ११ ॥ तैश्चाप्यमितबुद्धिः स पूजितो हियथाक्रमं ॥ वचनाद्भूतराष्ट्रस्य स्नेहयुक्तं पुनः पुनः ॥ १२ ॥ पप्रच्छ आनामयं राजंस्ततस्तान् पांडुनंदनान् ॥ प्रददौ चापिरत्नानि विविधानि वसूनि च ॥ १३ ॥ पांडवानां च कुंत्याश्च द्रौपद्याश्च विशांपते ॥ द्रुपदस्य च पुत्राणां यथा दत्तानि कौरवैः ॥ १४ ॥ प्रोवाच चामितमतिः प्रश्रितं विनयान्वितः ॥ द्रुपदं पांडुपुत्राणां सन्निधौ केशवस्य च ॥ १५ ॥ विदुर उवाच राज ऊर्ध्वं स हामात्यः स पुत्रश्च वचो मम ॥ धृतराष्ट्रः स पुत्रस्त्वां स हामात्यः स बांधवः ॥ १६ ॥ अब्रवीत्कुशलं राजन् प्रीयमाणः पुनः पुनः ॥ प्रीतिमांस्ते दृढं चापि संबंधेन नराधिप ॥ १७ ॥ तथा भीष्मः शांतनवः कौरवैः सह सर्वशः ॥ कुशलं त्वां महाप्राज्ञः सर्वतः परिपृच्छति ॥ १८ ॥ भारद्वाजो महाप्राज्ञो द्रोणः प्रियसखस्तव ॥ समाश्लेषमुपेत्य त्वां कुशलं परिपृच्छति ॥ १९ ॥ धृतराष्ट्रश्च पांचाल्य त्वया संबंधमीयिवान् ॥ कृतार्थं मन्यतेत्मानं तथा सर्वेपि कौरवाः ॥ २० ॥ न तथा राज्यसंप्राप्तिस्तेषां प्रीतिकरीमता ॥ यथा संबंधकं प्राप्य यज्ञसेन त्वया सह ॥ २१ ॥ एतद्विदित्वा तु भवान् प्रस्थापयतु पांडवान् ॥ द्रष्टुं हि पांडुपुत्रांश्च त्वरंति कुरवो भृशं ॥ २२ ॥ विप्रोषिता दीर्घकालमेते चापि न र्षभाः ॥ उत्सुकान् गच्छन्तं द्रष्टुं भविष्यंति तथा पृथा ॥ २३ ॥ कृष्णामपि च पांचालीं सर्वाः कुरुवरस्त्रियः ॥ द्रष्टुकामाः प्रतीक्षन्ते पुरं च विषयाश्च नः ॥ २४ ॥ स भवान् पांडुपुत्राणामाज्ञापयतु माचिरं ॥ गमनं सह दाराणामेतदत्र मतं मम ॥ २५ ॥ निस्पृष्टेषु त्वयाराजन् पांडवेषु महात्मसु ॥ ततोऽहं प्रेषयिष्यामि धृतराष्ट्रस्य शीघ्रगान् ॥ आगमिष्यंति कौंतेयाः कुंती च सह कृष्णया ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि विदुरद्रुपदसंवादे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ द्रुपद उवाच एवमेतन्महाप्राज्ञ यथा त्वं विदुराद्यमां ॥ ममापि परमो हर्षः संबंधेस्मिन्कृते प्रभो ॥ १ ॥ गमनं चापि युक्तं स्यादृढमेषां महात्मनां ॥ न तु तावन्मया युक्तमेतद्वक्तुं स्वयंगिरा ॥ २ ॥ यदा तु मन्यते वीरः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव यमौ च पुरुषर्षभौ ॥ ३ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ निस्पृष्टेषु अनुज्ञातेषु ॥ २६ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥